

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH W UNIWERSYTECIE MORSKIM W GDYNI

§ 1

[Definicje]

Ilekoć w niniejszych Standardach ochrony małoletnich jest mowa o:

- 1) małoletnim – należy przez to rozumieć osobę, która nie ukończyła 18. roku życia;
- 2) opiekunie lub opiekunie tymczasowym – należy przez to rozumieć rodzica albo opiekuna prawnego małoletniego, rodzica zastępczego, opiekuna tymczasowego - czyli osobę upoważnioną do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych;
- 3) pracownikowi UMG – należy przez to rozumieć pracowników Uniwersytetu Morskiego w Gdyni [**UMG lub Uniwersytet**], studentów, doktorantów, uczestników studiów podyplomowych na Uniwersytecie Morskim w Gdyni, a także stażystów, wolontariuszy, osoby fizyczne wykonujące czynności w imieniu lub na rzecz Uniwersytetu na podstawie umów zawartych pomiędzy tymi osobami a Uniwersytetem, w tym umów o dzieło, umów zlecenia, umów o świadczenie usług i innych umów cywilnoprawnych, kierowników projektów niebędących pracownikami UMG realizujących projekty na podstawie umowy pomiędzy Uniwersytetem a kierownikiem projektu oraz osoby zaangażowane do realizacji działań finansowanych ze środków zewnętrznych na podstawie umów cywilnoprawnych, niebędące jednocześnie pracownikami UMG;
- 4) działalności objętej ochroną małoletnich – należy przez to rozumieć działalność związaną z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich lub opieką nad nimi;
- 5) krzywdzeniu – należy przez to rozumieć zamierzone i niezamierzone działanie lub zaniechanie działania i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody małoletniego lub zakłócają jego optymalny rozwój, w szczególności popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę małoletniego lub zagrożenie dobra małoletniego, w tym jego zaniedbywanie;
- 6) Rektorze – należy przez to rozumieć Rektora Uniwersytetu Morskiego w Gdyni;
- 7) Kanclerzu – należy przez to rozumieć Kanclerza Uniwersytetu Morskiego w Gdyni.

§ 2

[Pełnomocnik ds. ochrony małoletnich w UMG]

1. Rektor powołuje, spośród pracowników UMG, Pełnomocnika ds. ochrony małoletnich.
2. Do zadań pełnomocnika ds. ochrony małoletnich należy w szczególności:
 - 1) upowszechnianie Standardów ochrony małoletnich w UMG, w tym przygotowanie pracowników UMG do ich stosowania i przestrzegania;
 - 2) przyjmowanie zawiadomień oraz podejmowanie interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia małoletniego;
 - 3) dokonywanie przeglądu i oceny ochrony małoletnich na Uniwersytecie;

- 4) sprawowanie kontroli nad przestrzeganiem standardów ochrony małoletnich na UMG.
3. Pełnomocnik ds. ochrony małoletnich jest uprawniony do żądania od pracowników informacji oraz dokumentów niezbędnych do wykonywania powierzonych mu zadań.
4. Pełnomocnik ds. ochrony małoletnich upowszechnia wśród pracowników UMG Standardy ochrony małoletnich oraz przygotowuje ich, osobiście lub poprzez organizację odpowiednich szkoleń realizowanych przez pracowników UMG albo osoby trzecie, do ich stosowania i przestrzegania.
5. Pełnomocnik ds. ochrony małoletnich zapewnia dostępność informacji o Standardach ochrony małoletnich na stronach internetowych UMG oraz w gablocie informacyjnej na terenie Uniwersytetu.
6. Pełnomocnik ds. ochrony małoletnich zapewnia opracowanie i aktualizacje oraz udostępnia Standardy ochrony małoletnich w wersji pełnej oraz w wersji skróconej, zrozumiałej dla małoletnich w języku polskim oraz języku angielskim.
7. Pełnomocnik ds. ochrony małoletnich nie rzadziej niż raz na dwa lata dokonuje przeglądu i oceny Standardów ochrony małoletnich w celu dostosowania ich do aktualnych potrzeb oraz zapewnienia zgodności z obowiązującymi przepisami.
8. Pełnomocnik ds. ochrony małoletnich przedstawia Rektorowi pisemne wnioski z przeglądu i oceny Standardów ochrony małoletnich wraz z rekomendacjami.

§ 3

[Bezpieczne relacje z małoletnimi oraz zachowania niedozwolone w UMG]

1. Pracownicy Uniwersytetu w kontaktach z małoletnimi w związku z działalnością objętą ochroną małoletnich wykazują się profesjonalizmem, należyтым szacunkiem, uwzględniają potrzeby małoletnich oraz nie podejmują działań niepożądanych, w szczególności nie stosują względem małoletnich jakiejkolwiek formy przemocy.
2. Komunikując się z małoletnim, pracownicy UMG wykazują się cierpliwością i szacunkiem oraz wysłuchują małoletniego, udzielają mu odpowiedzi adekwatnych do jego wieku i sytuacji oraz uwzględniają jego uzasadnione oczekiwania.
3. Pracownikom zabrania się:
 - 1) zawstydzać, lekceważyć, upokarzać lub obrażać małoletniego;
 - 2) krzyczeć na małoletniego, chyba że wymaga tego jego bezpieczeństwo;
 - 3) ujawniać osobom nieuprawnionym informacji wrażliwych dotyczących małoletniego, np. informacji o jego sytuacji prawnej, rodzinnej, materialnej lub medycznej;
 - 4) przebywać sam na sam z małoletnim, zwłaszcza w zamkniętym pomieszczeniu i poza zasięgiem wzroku innych osób, chyba że jest to niezbędne i uzasadnione okolicznościami;
 - 5) używać w obecności małoletniego wulgaryzmów, obraźliwych żartów i gestów, czynić obraźliwych uwag, odnosić się do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej, stosować gróźb;
 - 6) nawiązywać z małoletnim jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych, jak również czynić w obecności małoletniego komentarzy, żartów i gestów o charakterze seksualnym;

- 7) oferować małoletniemu wyrobów tytoniowych, alkoholu lub innych substancji psychoaktywnych;
- 8) bić, szturchać, popychać małoletniego ani w inny sposób naruszać jego integralności cielesnej, chyba że jest to niezbędne dla zapewnienia mu bezpieczeństwa;
- 9) nawiązywać z małoletnim kontaktu fizycznego, w szczególności dotykać w sposób, który może zostać uznany za niestosowny lub nieprzyzwoity, chyba że kontakt fizyczny jest niezbędny dla zapewnienia małoletniemu bezpieczeństwa albo wynika ze specyfiki działalności objętej ochroną małoletnich;
- 10) kontaktować się z małoletnim poprzez prywatne kanały komunikacji, np. prywatny telefon, e-mail, komunikator lub profile w mediach społecznościowych, chyba że w danych okolicznościach jest to przyjęty sposób komunikacji, a dostęp do takiej komunikacji mają również inne osoby.

§ 4

[Zasady korzystania z urządzeń z dostępem do sieci Internet oraz procedury ochrony przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w UMG]

1. Uniwersytet, zapewniając małoletnim dostęp do Internetu oraz, wykorzystując w swojej działalności urządzenia elektroniczne z dostępem do mediów elektronicznych, dokłada starań, aby zabezpieczyć małoletnich przed dostępem do treści niebezpiecznych lub szkodliwych. Za treści niebezpieczne lub szkodliwe uznaje się w szczególności treści niezgodne z prawem, zawierające pornografię lub przemoc, nawołujące do zachowań autodestrukcyjnych albo zachęcające do spożywania alkoholu lub innych substancji psychoaktywnych.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, podejmowane są przez Pełnomocnika ds. ochrony małoletnich we współpracy z Centrum Informatycznym Uniwersytetu.
3. Dostęp małoletniego do Internetu z wykorzystaniem komputerów UMG i oprogramowania oferowanego przez Uniwersytet odbywa się pod nadzorem pracownika prowadzącego zajęcia lub sprawującego opiekę nad inną formą zajęć lub aktywności z udziałem małoletnich.
4. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że małoletni uzyskał na stronach internetowych UMG albo w oprogramowaniu oferowanym przez Uniwersytet dostęp do treści niebezpiecznych lub szkodliwych, pracownik ma obowiązek poinformować o tym Pełnomocnika ds. ochrony małoletnich.

§ 5

[Zasady i procedury podejmowania interwencji/plan wsparcia małoletniego w UMG]

1. Pracownik posiadający uzasadnione podejrzenie bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia małoletniego, niezwłocznie wzywa służby ratunkowe, dzwoniąc pod numer alarmowy 112 oraz powiadamia Pełnomocnika ds. ochrony małoletnich. Pełnomocnik ds. ochrony małoletnich informuje niezwłocznie o zdarzeniu i wezwaniu służb ratunkowych Rektora.
2. W przypadku podejrzenia krzywdzenia małoletniego pracownik ma obowiązek zachować tę informację w poufności oraz niezwłocznie zawiadomić o tym w formie pisemnej lub

elektronicznej Pełnomocnika ds. ochrony małoletnich. W przypadku podejrzenia krzywdzenia małoletniego przez Pełnomocnika ds. ochrony małoletnich zawiadamia się Rektora.

3. Po otrzymaniu zawiadomienia oraz weryfikacji zdarzeń uzasadniających podejrzenie krzywdzenia małoletniego Pełnomocnik ds. ochrony małoletnich zawiadamia Rektora, który może polecić przeprowadzenie dalszych czynności w tym między innymi przeprowadzenie rozmowy z małoletnim lub opiekunem małoletniego lub pracownikiem UMG podejrzewanym o krzywdzenie małoletniego lub pracownikami mogący posiadać istotne informacje umożliwiające weryfikację podejrzenia wystąpienia krzywdzenia małoletniego.
4. W przypadku gdy uzasadnione podejrzenie krzywdzenia małoletniego potwierdzi się, Pełnomocnik ds. ochrony małoletnich powiadamia o tym Rektora, który stosownie do okoliczności powiadamia o ustaleniach opiekunów małoletniego oraz zawiadamia o podejrzeniu krzywdzenia małoletniego odpowiednią instytucję lub podmiot, w szczególności:
 - 1) składa na policji lub w prokuraturze zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa;
 - 2) składa do sądu rodzinnego wniosek o wgląd w sytuację małoletniego/rodziny małoletniego;
 - 3) składa do ośrodka pomocy społecznej wniosek o potrzebie objęcia rodziny wsparciem, w tym wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”.W wypadku stwierdzenia, że krzywdzenia małoletniego mógł dopuścić się student, doktorant lub nauczyciel akademicki Uniwersytetu, Rektor poleca odsunięcie tej osoby, do czasu wyjaśnienia sprawy, od jakichkolwiek kontaktów z małoletnimi oraz poleca rzecznikowi dyscyplinarnemu wszczęcie postępowania wyjaśniającego.
5. Pełnomocnik ds. ochrony małoletnich wraz z komisją wyznaczoną przez Rektora, w przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia małoletniego potwierdzi się, opracowuje, w miarę możliwości we współpracy z małoletnim lub jego opiekunami, plan wsparcia małoletniego uwzględniając działania, jakie może i powinien podjąć Uniwersytet we własnym zakresie oraz działania dostępne w placówkach lub instytucjach zewnętrznych, z których może skorzystać małoletni lub jego opiekun.
6. W przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia małoletniego nie zostało potwierdzone:
 - 1) Pełnomocnik ds. ochrony małoletnich dokumentuje tę okoliczność i zawiadamia Rektora lub;
 - 2) Pełnomocnik ds. ochrony małoletnich dokumentuje tę okoliczność i zawiadamia Rektora oraz opiekunów małoletniego w przypadku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia małoletniego przez tych opiekunów.

§ 6

[Ochrona małoletnich w Studenckich Domach Marynarza (SDM) UMG]

1. Pracownik SDM powinien zawsze, kiedy jest to możliwe, dokonać identyfikacji dorosłego gościa obiektu, małoletniego, z którym przebywa dorosły gość, oraz relacji, jaka łączy

dorosłego gościa z małoletnim, zaś w sytuacjach, które wskazują na możliwe ryzyko krzywdzenia małoletniego, ma obowiązek dokonać tej identyfikacji.

2. Dokonując identyfikacji osób oraz ich relacji pracownik SDM informuje dorosłego gościa i, w miarę możliwości, małoletniego, że w obiekcie obowiązują zasady bezpiecznego pobytu małoletnich, w związku z czym personel obiektu może zadać dodatkowe pytania w celu identyfikacji małoletniego oraz relacji, jaka łączy dorosłego gościa z małoletnim oraz prosi dorosłego gościa lub małoletniego o dokument tożsamości małoletniego zawierający co najmniej imię i nazwisko małoletniego (np. dowód osobisty, paszport, legitymację szkolną) oraz pyta dorosłego gościa o relację, jaka łączy go z małoletnim.
3. W przypadku gdy dorosły gość i małoletni nie dysponują dokumentem tożsamości małoletniego, odmawiają okazania takiego dokumentu albo, gdy po sprawdzeniu takiego dokumentu personel obiektu nie ma pewności, że dorosły gość jest opiekunem małoletniego, personel obiektu pyta:
 - 1) dorosłego gościa:
 - a) jak nazywa się małoletni, ile ma lat,
 - b) czy jest on prawnym opiekunem małoletniego, czy małoletni jest z nim spokrewniony,
 - c) czy posiada dokument potwierdzający, że jest prawnym opiekunem małoletniego lub ma prawo do sprawowania opieki nad małoletnim (dokumentem takim może być np. orzeczenie sądu, notarialna zgoda opiekuna na podróżowanie danej osoby z małoletnim lub zgoda podpisana przez opiekuna wraz ze wskazaniem danych małoletniego, adresu jego zamieszkania, kontaktem telefonicznym do opiekuna oraz imieniem i nazwiskiem i numerem dokumentu tożsamości/numerem PESEL osoby, której opiekun powierzył opiekę nad małoletnim);
 - 2) małoletniego:
 - a) jak się nazywa, ile ma lat, gdzie mieszka,
 - b) kim jest osoba, z którą przyjechał,
 - c) czy zna dobrze osobę, z którą przyjechał,
 - d) gdzie są jego rodzice, czy ma numer telefonu do rodziców.
4. W przypadku gdy dorosły gość odpowiada na pytania za małoletniego, pracownik SDM informuje dorosłego gościa, że chce porozmawiać bezpośrednio z małoletnim.
5. W przypadku gdy dorosły gość utrudnia kontakt z małoletnim, pracownik SDM powinien poinformować dorosłego gościa, że jeżeli niemożliwe będzie ustalenie tożsamości małoletniego, personel obiektu będzie zobowiązany wezwać policję.
6. W przypadku gdy rozmowa z dorosłym gościem lub małoletnim wzbudzi podejrzenia pracownika SDM, np. w odniesieniu do relacji, jaka łączy dorosłego gościa z małoletnim albo do intencji dorosłego gościa, pracownik ma obowiązek dyskretnie powiadomić o sytuacji przełożonego i ochronę obiektu (o ile jest taka możliwość).
7. Od momentu, w którym pojawiły się pierwsze podejrzenia pracownika SDM, zarówno małoletni, jak i osoba podejrzewana o krzywdzenie małoletniego, powinni być pod stałą obserwacją i nie zostawać sami.
8. W zależności od sytuacji przełożony przejmuje rozmowę z osobą podejrzewaną o krzywdzenie małoletniego w celu uzyskania dalszych wyjaśnień albo, gdy okoliczności

wskazują na uzasadnione podejrzenie, że małoletni przebywający w obiekcie jest krzywdzony, podejmuje decyzję o wezwaniu policji.

9. Pracownicy SDM będący świadkami sytuacji podejrzanych i nietypowych, które mogą wskazywać na ryzyko krzywdzenia małoletniego, mają obowiązek niezwłocznie powiadomić o tym przełożonego, który zadecyduje o podjęciu odpowiednich działań.
10. Mając uzasadnione podejrzenie, że małoletni przebywający w obiekcie jest krzywdzony i zachodzi uzasadnione podejrzenie bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia małoletniego, należy niezwłocznie wezwać odpowiednie służby ratunkowe, dzwoniąc pod numer alarmowy 112 i opisując okoliczności zdarzenia. Telefon na numer alarmowy 112 powinna wykonać osoba, która jest bezpośrednim świadkiem zdarzenia. Jeżeli wzywającym służby ratunkowe jest pracownik SDM, ma on obowiązek poinformowania o zdarzeniu swojego przełożonego. Przełożony niezwłocznie informuje Kanclerza o zdarzeniu i wezwaniu służb ratunkowych.
11. W przypadku uzasadnionego podejrzenia krzywdzenia małoletniego należy uniemożliwić małoletniemu oraz osobie podejrzewanej o krzywdzenie małoletniego oddalenie się z obiektu.
12. W uzasadnionych przypadkach pracownik SDM może dokonać obywatelskiego zatrzymania osoby podejrzewanej o krzywdzenie małoletniego. W takim wypadku, do czasu przybycia policji, należy trzymać osobę podejrzewaną o krzywdzenie małoletniego pod stałym nadzorem, w miarę możliwości ze strony dwóch osób, w osobnym pomieszczeniu, z dala od widoku innych gości.
13. W każdym przypadku uzasadnionego podejrzenia krzywdzenia małoletniego należy zadbać o bezpieczeństwo małoletniego. Do czasu przybycia policji małoletni powinien przebywać pod stałą opieką pracownika SDM.
14. W związku z interwencją policji w obiekcie należy zabezpieczyć wszystkie istotne materiały dotyczące zdarzenia (np. nagrania z monitoringu, dokumenty).
15. Z interwencji policji lub innych służb ratunkowych należy sporządzić notatkę służbową i przekazać ją Pełnomocnikowi ds. ochrony małoletnich.